

Formica (Serviformica) cinerea Mayr,

je druh značně mnohotvárný; v našich zemích byl rozlišován na 2 formy. Ve skutečnosti žije u nás ve 4 tvarech, jež jsem uveřejnil ve svých »Myrmekologických poznámkách, 4«. Z těchto žijí na Moravě 3: *F. c.* var. *fusco-cinerea* For., *F. c.* var. *typica* a *F. c.* rasa *cinereo-rufibarbis* For. Na mohelenské rezervaci byla zastížena forma typická.

Formica (Coptoformica) execta Nyl.

je celkem vzácný mravenec, na Moravě sbírána jen Součkem u Ketkovic a Šilhavým na Čertově ocase u Mohelnice. Posledně jmenovaný však předpokládá, že *F. execta* »je rozšířen po celém lesnatém toku Jihlavky«. Zdá se, že tomu tak skutečně je, neboť v roce 1940 jsem prošel a podrobně prohledal dosti značnou část údolí Jihlavky na západ. a východ. mohelenské rezervace a skutečně jsem našel na krajích lesů a na pasekách 7 typických hnázd tohoto mravence sroubených z jemného travinného materiálu, výrazně kuželovitých. Všechna hnáza ta byla jen slabě obsazena. Kromě toho zastihl jsem několik dělnic i na vlastní mohelenské rezervaci u Borovic při IV. rokli nad řekou; po hnázde jsem tam však marně pátral. Nález ten je tedy pro mohelenskou rezervaci první.

Polyergus rufescens (Latr.)

byl sbírána F. Gregorem u Čejče (1939).

Z biologické stanice ve Křtinách.

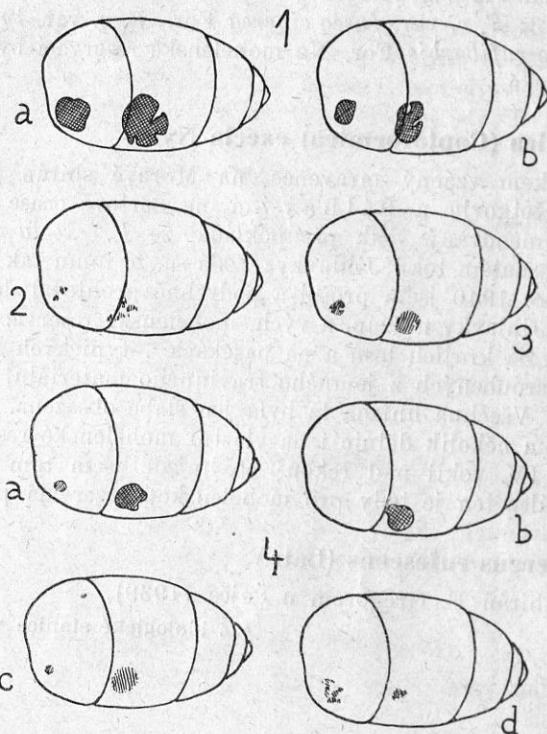
Vladimír Novák:

**DOLICHODERUS (SUBGEN. HYPOCLINEA) QUADRIPUNCTATUS VAR. KRATOCHVÍLI VAR. NOVA.
(FORMICOIDEA, DOLICHODERIDAE)**

V srpnu r. 1938 mně přivezl p. ingst. K. Pultr větší počet mravenců, nasbíraných v okolí Košic (tehdy Slovensko), mezi nimiž byly dvě dělnice druhu *Dolichoderus quadripunctatus* L. Tyto byly na první pohled nápadně tím, že skvrny na 1. a 2. článku zadečku byly zcela nezřetelné, tmavší a mnohem menší než u normální formy (viz obr. 3.). Též barva hrudi a stopky u těchto exemplářů byla poněkud temnější. Již tehdy jsme zamýšleli s J. Sadilem, který mravence rovněž prohlížel, popsat je jako zvláštní formu; protože však jsme měli tehdy k disposici pouze dva exempláře.

Časopis Č. Spol. Ent. XXXVIII.-1941 (15. V. 1941).

pláře a *D. quadripunctatus* je znám svou variabilitou ve velikosti abdominálních skvrn, nemohli jsme s jistotou rozhodnouti nejde-li snad pouze o extrémní případy této variability. To bylo hlavní

Tvar a velikost bílých skvrn na prvních dvou článcích zadečku mravence *Dolichoderus quadripunctatus* L. Pohled se strany pod úhlem 45°, l. f. *typica* L.: a) skvrny normálně vyvinuté; b) skvrny minimálně vyvinuté (podle jedinců z Měchenic, leg. Novák). — 2.—4., var. *Kratochvíli* nov.: 2, podle jedince z Mohelna (leg. Dr. Kratochvíl); 3, podle jedince z Košic (leg. Pultr); 4, a—d) podle jedinců z téže kolonie od Třeboně (leg. Novák): krajní meze variability kreseb: a) skvrny nejlépe vyvinuty, d) skvrny nejméně vyvinuty, b) a c) tvary přechodné.

Forma magnitudoque macularum albarum abdominis segmentis primi secundique speciei *Dolichoderus quadripunctatus* L. l. a—b) forma *typica*, 2.—4. var. *Kratochvíli* nov.: 2. e Mohelno, leg. dr. Kratochvíl, 3. e Košice, leg. K. Pultr, 4a—d) e Třeboně, leg. V. Novák.

příčinou, proč jsme tehdy od pojmenování této formy prozatím upustili.

V květnu 1939 jsem však nalezl na exkursi na Třeboňsko, kde je mravenec *D. quadripunctatus* na tamních starých dubech,

jimiž jsou zpevňovány hráze rybníků, dosti rozšířen (zjistil jsem za svého pobytu nejméně 50 kolonií), na jednom staletém dubu na hrázi Opatovického rybníka silnou kolonii tohoto mravence, jejíž ♀♀ byly nápadné tím, že u většiny byly vyvinuty jen dvě skvrny (na 2. čl. zadečku) u mnohých pak nebylo lze rozeznati pouhým okem skvrn vůbec. Když jsem prohlížel později vzorek této kolonie pod mikroskopem, zjistil jsem, že jde o kolonii sice značně variabilní ve velikosti a intenzitě abdominálních skvrn, že však u žádného jedince nejsou skvrny vyvinuty v té míře, jako u normálního *D. quadripunctatus*. Prohlížené ♀♀ tvořily téměř plynulou řadu různě vyvinutých abdominálních skvrn, z nichž jsem na obrázku zakreslil čtyři jedince, jež představují krajní meze této variability ve studované kolonii (obr. 4a—d). Jedinec na obr. a se blíží velikostí skvrn nejvíce normálnímu *D. quadripunctatus*: má totiž oba páry skvrn zřetelně vyvinuté, přední však jsou poněkud temnější a tedy méně jasné a mimo to oba páry jsou značně menší než u normální formy; jedinec na obr. b má první pár skvrn zcela vymizelý, nezřetelný ani mikroskopickým zvětšením (30—60×), zatím co druhý pár je normálně jasný a velikosti jako u jedince na obr. a; na obr. c jsou vyvinuty oba páry skvrn, ale jsou velmi nejasné a jsou barvy spíše šedobílé až světle šedé a konečně u d skvrny nejsou vůbec patrné pouhým okem; teprve při mikroskopickém zvětšení spatříme na příslušném místě prosvítající světlejší zbarvení, nezřetelně ohrazené. Mezi 20 prohlíženými dělnicemi jsou nejhojněji zastoupeny jedinci blížící se tvaru b (8) a a (5), méně tvaru d (4) a c (3). U žádného z prohlížených jedinců nebyly však skvrny vyvinuty v té velikosti a barvě jako u normální formy, jak je znázorněna na obr. 1. (a — skvrny normálně vyvinuté, b — minimálně vyvinuté).

Je zřejmo, že tak zřetelně vyhraněná odchylka je samostatnou formou. Proto, když mi letos p. doc. dr. J. Kratochvíl sdělil, že nalezl na jz. Moravě u Mohelna podobnou kolonii, jejíž jedinci byli z části zcela bez skvrn, z části u nich byly tyto jen nepatrne vyvinuty a zaslal mi laskavě její ukázku (obr. 2), která se v celku shoduje s exempláři z Košic (obr. 3), neváhal jsem ji popsat jako novou varietu:

Dolichoderus (Hypoclinea) quadripunctatus var. **kratochvíli** var. n.

○. Liší se od typické formy velikostí a intenzitou světlých skvrn na 1. a 2. článku zadečku; tyto jsou šedobílé až šedavé, někdy zcela nezřetelné (na rozdíl od typu, kde jsou jasně žlutobílé) a jsou-li vůbec některé z nich vyvinuty, jsou vždy menší než u typické formy. Mezi ♀♀ téže kolonie jsou sice často značné rozdíly ve velikosti a intenzitě skvrn (obr. 4a—d),

tyto však nikdy nedosahují těch rozměrů a jasnosti jako u typ. formy (obr. 1a—b). U většiny exemplářů je kromě toho červená barva hrudi a stopky zřetelně temnější a důlkování hlavy je o poznání mělčí a řidší, takže se tyto části těla zdají být poněkud lesklejší.

Dosavadní naleziště: Košice (dříve Slovensko, nyní Maďarsko), leg. ingst. K. Pultr 1938; Třeboň (j. Čechy), leg. autor 1939, Dlouhopolsko (Čechy, Polabí), leg. RNSt. M. Radhouský 1939; Mohelno (jz. Morava), leg. doc. dr. J. Kratochvíl 1940, Srbsko (stř. Čechy), leg. řed. J. Roubal. — Z těchto nálezů se zdá, že tato varieta je ve stř. Evropě dosti rozšířena, je však mnohem vzácnější než forma typická.

Popsanou varietu jsem pojmenoval na počest svého vzácného přítele pana universitního docenta dr. Josefa Kratochvíla, jemuž při této příležitosti ještě jednou srdečně děkuji za laskavé zapůjčení materiálu a prohlídka a doplnění rukopisu tohoto článku.

S u m m a :

Dolichoderus (Hypoclinea) quadripunctatus var. kratochvíli var. n.

Ab operaria formae typicae magnitudine intensitateque macularum clararum abdominis segmentis primi et secundi differt; maculae haec griseo albæ usque griseæ sunt, nonnumquam immo indistinctæ (ad contrarium apud formam typicam clare flavo-albæ sunt) et si nonnullæ earum evolutæ, semper minores quam apud formam typicam sunt. Quamquam inter operarias eisudem coloniae saepe differentes in magnitudine atque intensitate macularum (v. fig. 4a—d!) magnæ sunt, tamen numquam neque magnitudinem neque claritatem macularum formæ typicae habent. Praeter ea apud plurimas operarias per me inventas thoracis petiolique color valde obscurior et capitis thoracisque punctatio leviter minus profundum atque rarior est, ut haec corporis partes fulgentiores videntur.

Typus: Košice (suo tempore Slovakia, nunc Hungaria), leg. ingst. K. Pultr 1938. Ceterae localitates: Třeboň (Bohemia mer.), leg. auctor 1939; Dlouhopolsko (Bohemia centr.), leg. RNSt. M. Radhouský 1939; Mohelno (Moravia occ. merid.), leg. Dr. Kratochvíl 1940; Srbsko (Bohemia centr.), leg. dir. J. Roubal. — Quamquam haec varietas e localitatibus traditis Europam medium satis frequentare videtur, tamen formæ typicae multo rarior est.

Varietatem hanc novam in honorem amico meo, dom. clarissimo univ. doc. dr. Josef Kratochvíl denominavi.